

PARAULA I VIDA

Pregària per Ucraïna

Tots els cristians de les diverses Esglésies i confessions, mantenim viva en aquestes darreres setmanes la pregària intensa per la pau al món, i de forma especial per la pau a Ucraïna. Ho hem de fer: que cessin la guerra i la violència i es puguin trobar solucions diplomàtiques al conflicte. Apel·lem al respecte dels principis del Dret internacional, de la Carta de les Nacions Unides i de l'Acta final dels Acords d'Hèlsinki, mentre exigim que Ucraïna pugui seguir essent independent, sobirana i amb integritat territorial a l'interior de les seves fronteres internacionalment reconegudes. Que el poble rus i el poble ucraïnès puguin conviure amb pau i respecte mutu.

Les imatges que hem vist de la guerra d'invasió russa esgarrifren i ens omplen de dolor i de llàgrimes. «Davant la barbàrie de la matança de nens, de persones innocents i de civils indefensos, no hi ha raons estratègiques que valguin: ha de cessar la inacceptable agressió armada, abans que es redueixin les ciutats a cementiris», ha clamat el Papa Francesc. Veiem tanta mort i destrucció, tants refugiats, sobretot nens... Es fa gran la separació, l'odi i la mentida entre aquests dos pobles germans, engendrats a la fe a Kyiv al segle X. Preguem «el Senyor que destrueix les guerres» que concedeixi la pau justa i reparadora.

Al nostre bisbat mantenim amb Ucraïna relacions de fraternitat, amistat i cooperació, compartint la fe cristiana i amb relacions d'intercanvi, veïnatge i destí comú. Dono gràcies a Déu per l'acollida feta a tants refugiats en els quals Crist és present, i per l'enorme xarxa de solidaritat creada. La bondat existeix i l'hem experimentada... Com a catòlics, siguem acollidors i sensibles envers la comunitat greco-catòlica i ortodoxa d'ucraïnesos que viuen entre nosaltres i ajudem-

los perquè puguin rebre els seus familiars i amics refugiats.

D'ençà de l'inici de la guerra, m'ha commogut la bellesa i profunditat d'una cançó, la «**Pregària per Ucraïna**», un cant bellíssim que podeu trobar a YouTube (https://www.youtube.com/watch?v=zn0_p1ZR3hg) interpretat per nens. La lletra és d'Oleksandr Konysky (1836-1900) i la música és obra del gran compositor Mykola Lysenko (1842-1912), considerat el pare de la música clàssica de la moderna Ucraïna. No deixeu d'escoltar i de meditar aquesta «Pregària per Ucraïna», l'himne espiritual dels ucraïnesos, que canten com a cant final en moltes eucaristies les Esglésies greco-catòlica i ortodoxa:

«Боже великий, єдиний, Нам Україну храни,
Воли і світу промінням Ти її осіни...» (*Bozhe velykyi, yedynyi, Nam Ukrainu khryny, Voli i svitu prominniam, Ty yii osiny...*).

«Senyor, Gran i Totpoderós, protegiu la nostra estimada Ucraïna; beneïu-la amb llibertat i la llum, que brollen dels vostres sants raigs.

Amb aprenentatge i coneixement il·lumineu els vostres petits fills; i amb amor pur i etern feu-nos créixer, Senyor.

Us preguem, Senyor totpoderós, que protegiu la nostra estimada Ucraïna; doneu al nostre poble i al nostre país, la vostra bondat i gràcia.

Beneïu-nos amb la llibertat, beneïu-nos amb la saviesa; guieu-nos vers un món de bondat; beneïu-nos, Senyor, amb la benaurança per sempre i eternament.»

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Mons. Vives rep la Casa Pairal d'Ordino al Palau Episcopal

La Casa Pairal d'Ordino va visitar el Palau Episcopal el 10 de març, responent a la invitació que els havia fet durant la seva Visita Pastoral a la Parròquia l'Arquebisbe d'Urgell i Copríncep d'Andorra, Mons. Joan-Enric Vives. L'Arquebisbe els va rebre al claustre i va recórrer amb ells les sales del Palau, els va anar explicant episodis de la història d'Andorra, que estan lligats amb les estances del Palau.

Eren 23 padrins que van venir acompanyats de la Cònsol Menor, Hble. Sra. Eva Choy, i del Rector de la Parròquia, Mn. Joan Fenosa. La Cònsol Menor va oferir al Copríncep, en nom dels padrins, un obsequi per agrair-li la seva deferència de rebre'ls al Palau Episcopal.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

APORTACIONS ECLESIALS A LA BIOÈTICA

L'aportació jesuïta

El P. Arrupe (1907-1991), General de la Companyia de Jesús, va animar des dels seus inicis el diàleg bioètic i la creació del Grup Internacional d'Estudis de Bioètica (GIEB/IEGB), amb un estatut independent en el si de la Federació Internacional d'Universitats Catòliques.

En l'àmbit espanyol també hem de parlar de la inestimable aportació del també jesuïta P. Javier Gafo.

El Dr. Javier Gafo va fundar la Càtedra de Bioètica de la Universitat de Comillas i va participar com a expert en diverses comissions i comitès estatals i governamentals, sent pioner en el diàleg

amb la que podríem anomenar «bioètica secular».

Com a iniciativa eclesial específica cal citar la institució per part del Papa Sant Joan Pau II, l'11 de febrer de 1994, de la Pontifícia Acadèmia per a la Vida, amb el Motu proprio *Vitae Mysterium*. Els objectius de l'Acadèmia són estudiar, informar i formar sobre els principals problemes de biomedicina i de dret, re-

latius a la promoció i a la defensa de la vida, sobretot en la relació directa que aquests tenen amb la moral cristiana i les directives del Magisteri de l'Església.

Des de Georgetown cal destacar l'aportació del Dr. Edmund Pellegrino (1920-2013) que va ser Director del Centre de Bioètica Clínica a la Universitat, a més de Cap del Kennedy Institute. Membre de la Pontifícia Acadèmia per a la Vida,

amb un ampli currículum i més de 40 Doctorats Honoris Causa. Vull ressaltar la seva obra *The virtues in medical practice (Les virtuts cristianes en la pràctica mèdica)*, per la influència que ha tingut l'ètica de les virtuts en l'àmbit de la bioètica. La bioètica és, en paraules d'Edmund Pellegrino, la més científica de les humanitats i la més humana de les ciències.

Margarita Bofarull, rscj

Fragment de la ponència «Bioètica del Concilio Vaticano II hasta hoy: oportunidades y límites». I Congrés Mundial de Bioètica, El Escorial, 2017

PALABRA Y VIDA

Oración por Ucrania

Todos los cristianos de las diversas Iglesias y confesiones, mantenemos viva en estas últimas semanas la oración intensa por la paz en el mundo, y de forma especial por la paz en Ucrania. Debemos hacerlo: que cesen la guerra y la violencia y se puedan encontrar soluciones diplomáticas al conflicto. Apelamos al respeto de los principios del Derecho internacional, de la Carta de las Naciones Unidas y del Acta final de los Acuerdos de Helsinki, mientras exigimos que Ucrania pueda seguir siendo independiente, soberana y con integridad territorial en el interior de sus fronteras internacionalmente reconocidas. Que el pueblo ruso y el pueblo ucraniano convivan con paz y mutuo respeto.

Las imágenes que hemos visto de la guerra de invasión rusa estremecen y nos llenan de dolor y de lágrimas. «Ante la barbarie de la matanza de niños, de personas inocentes y de civiles indefensos, no hay razones estratégicas que valgan: debe cesar la inaceptable agresión armada, antes de que se reduzcan las ciudades a cementerios», ha clamado el Papa Francisco. Vemos tanta muerte y destrucción, tantos refugiados, sobre todo niños... Se hace mayor la separación, el odio y la mentira entre estos dos pueblos hermanos, engendrados a la fe en Kyiv en el siglo X. Roguemos «al Señor que destruye las guerras» que conceda la paz justa y reparadora.

En nuestra diócesis mantenemos con Ucrania relaciones de fraternidad, amistad y cooperación, compartiendo la fe cristiana y con relaciones de intercambio, vecindad y destino común. Doy gracias a Dios por la acogida ofrecida a tantos refugiados en los que Cristo está presente, y por la enorme red de solidaridad creada. La bondad existe y la hemos experimentado... Como católicos, seamos acogedores y sensibles hacia la comunidad greco-católica y ortodoxa de ucranianos que viven entre nosotros y ayudémosles para que puedan recibir a sus familiares y amigos refugiados.

Desde el inicio de la guerra, me ha conmovido la belleza y profundidad de una canción, la «**Oración por Ucrania**», un canto bellísimo que se puede encontrar en YouTube (https://www.youtube.com/watch?v=zn0_p1ZR3hg) interpretado por niños. La letra es de Oleksandr Konysky (1836-1900) y la música es obra del gran compositor Mykola Lysenko (1842-1912), considerado el padre de la música clásica de la moderna Ucrania. No dejéis de escuchar y meditar esta «Oración por Ucrania», el himno espiritual de los ucranianos, que cantan como canto final en muchas eucaristías las Iglesias greco-católica y ortodoxa:

«Боже великий, єдиний, Нам Україну храни, Воли і світу промінням Ти її осіни...» (*Bozhe velykyi, yedynyi, Nam Ukrainu khrany, Voli i svitu prominniam, Ty yii osiny...*).

«Señor, Grande y Todopoderoso, protege a nuestra amada Ucrania; bendícela con la libertad y la luz, que brotan de tus santos rayos.

Con aprendizaje y conocimiento ilumina a tus pequeños hijos; y haznos crecer, Señor, con amor puro y eterno.

Te rogamos, Señor todopoderoso, que protejas a nuestra amada Ucrania; da a nuestro pueblo y al país, tu bondad y tu gracia.

Bendícenos con la libertad, bendícenos con la sabiduría; guíanos hacia un mundo bueno; bendícenos, Señor, con la bienaventuranza por siempre y eternamente.»

† **Joan-Enric Vives**
Arzobispo de Urgell

Mons. Vives assisteix a la celebració de l'inici del ministeri del Bisbe de Solsona

L'Arquebisbe d'Urgell i Co-príncep d'Andorra va assistir a la missa d'inici de ministeri episcopal de Mons. Francesc Conesa i Ferrer com a nou Bisbe de Solsona, el passat 12 de març, a la Catedral de Solsona, plena de gom a gom de fidels. El Bisbe Conesa hi entrà acompanyat del Nunci Apostòlic, Mons. Bernardito C. Auza; l'Arquebisbe Metropolità de Tarragona, Mons. Joan Planellas; el Cardenal-arquebisbe de Barcelona, Mons. Joan Josep Omella; i l'Administrador apostòlic de Solsona, Mons. Romà Casanova. Hi van assistir també una representació de 24 bisbes —entre els quals l'Arquebisbe d'Urgell—, els abats de Montserrat i de Poblet; diaques, més d'un centenar de preveres —entre els del bisbat i els vinguts de fora— i acòlits.

El Nunci va presidir els primers moments de la celebració en què

va saludar el poble fidel. Després, l'Administrador apostòlic, Romà Casanova, va dirigir unes paraules. Estant tots asseguts, el Nunci va demanar que es presentessin les Lletres Apostòliques —la butlla pontificia en què el Sant Pare nomena el Bisbe de Solsona—.

Aquesta butlla fou mostrada als membres del Col·legi de Consultors i tot seguit van ser llegides per un prevere.

En acabar, el Nunci va passar el bàcul al Bisbe Francesc que en aquells moments es convertia ja en Bisbe de Solsona. Un fort i llarguíssim aplaudiment amb el públic dempeus va omplir d'emoció la catedral solsonina. Una representació del poble fidel —preveres, religiosos i laics— van passar a saludar el nou Bisbe, signe de reverència i d'obediència.

Els cants van anar a càrrec de l'Orfeó Nova Solsona i la Capella de música de la Mare de Déu del Claustre. A l'orgue Mons. Valentí Miserachs, Canonge honorari de Solsona.

Per finalitzar, el Bisbe Francesc Conesa es va dirigir a la capella del Claustre per venerar la Mare de Déu i es va cantar l'*Himne de la Coronació*.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

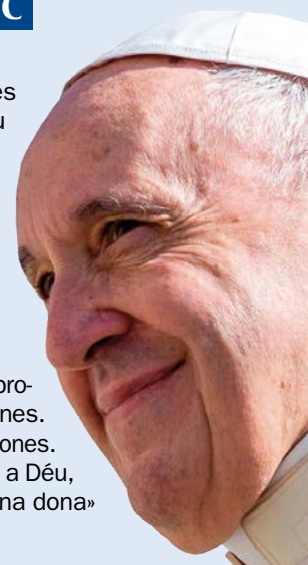

@Pontifex: «Déu va néixer nen per a encoratjar-nos a cuidar dels altres. El seu amor indefens, que ens desarma, ens recorda que el temps que tenim no és per a auto-compadir-nos, sinó per a consolar les llàgrimes dels qui sofreixen» (31 de setembre).

@Pontifex: «Tots poden col·laborar en la construcció d'un món més pacífic: partint del propi cor i de les relacions en la família, en la societat i amb el medi ambient, fins a les relacions entre els pobles i entre els Estats» (1 de gener).

@Pontifex: «Voldria proposar tres camins per a construir una pau duradora: el diàleg entre les generacions, base per a projectes compartits; l'educació, factor de llibertat, responsabilitat i desenvolupament; i el treball, per a la realització de la dignitat humana» (1 de gener).

@Pontifex: «Treballem tots per a promoure les mares i protegir les dones. Quanta violència hi ha contra les dones. Prou. Ferir a una dona és ultratjar a Déu, que va prendre la humanitat d'una dona» (1 de gener).

258a Reunió de la Comissió Permanent de la CEE

La Comissió Permanent de la Conferència Episcopal Espanyola (CEE) va celebrar la seva 258a reunió els dies 8 i 9 de març a la seu de la Conferència Episcopal Espanyola (CEE) de Madrid. De Catalunya hi assistiren el President, el Cardenal Joan Josep Omella; l'Arquebisbe de Tarragona, Mons. Joan Planellas; l'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives; i el Bisbe de Tortosa, Mons. Enric Benavent.

Van poder reflexionar i tractar els temes següents:

- Esborrany de document amb el tema «Persona, família i bé comú».
- Estudi d'una Nota doctrinal sobre l'objecció de consciència.
- Proposta d'elaboració d'un document sobre la ponència de la corresponsabilitat envers el sosteniment de l'Església.
- Servei d'ajuda i orientació per a les oficines diocesanes o provincials de denúncies d'abusos de menors.
- Presentació de l'esborrany del Directori sobre els ministeris laicals de lector, acòlit i catequista.
- Actualització de les Normes bàsiques de formació dels diaques permanents.

A més, els bisbes membres de la Comissió Permanent van rebre informació sobre el Catecisme d'adults, el primer anunci i el Ministeri del catequista; sobre els treballs de l'Equip sinodal de la CEE, i sobre l'estat actual d'Àbside (TRECE i COPE).

També es va aprovar el temari de la propera Assemblea Plenària que tindrà lloc del 25 al 30 d'abril. Com és habitual, hi hagueren altres qüestions de seguiment i econòmics, a més del capítol de nomenaments.

Càritas d'Andorra fa un enviament d'ajut material per a Ucraïna

Càritas Andorrana, a través de la iniciativa de Càritas Parroquial de Sant Julià de Lòria, va preparar un primer enviament d'ajut material per a Ucraïna, que va sortir del Principat el dia 18 de març. Es tracta d'un camió tràiler d'una empresa del Principat, que portarà les donacions en roba i aliments que s'han portat a terme per particulars i empreses a diversos punts del país. En els pròxims dies, Càritas Sant Julià anirà a recollir roba i aliments al Pas de la Casa i tot el material es guardarà en una nau industrial a Aixovall. El transport fins a Polònia, a la frontera amb Ucraïna i en la logística del des-

plaçament hi col·labora una laurediana originària d'Ucraïna. També van a molt bon ritme els donatius econòmics que permeten invertir recursos materials i humans en programes de l'entitat i destinar-los a les persones més desfavorides. Les donacions obren la porta a la solidaritat amb les persones en situació de necessitat i permeten ajudar-les a millorar la seva situació. Càritas fa anys que treballa a la zona d'Ucraïna i del Dombass. L'objectiu és donar suport a les persones que es troben enmig de la guerra, a més de garantir el retrobament amb els familiars i el transport a zones segures.

Recés per a preveres de l'Alt Urgell, Valls d'Andorra i Núria-Cerdanya. El dijous 10 de març, a la sala d'actes del Seminari diocesà d'Urgell, es va celebrar un recés de Quaresma per als preveres de la circumscripció primera (Arxiprestats de Valls d'Andorra, Alt Urgell i Núria-Cerdanya). El va predicar el Prefecte de l'Escolania de Montserrat, el monjo benedictí P. Efrem de

Montellà, molt vinculat amb la Diòcesi d'Urgell per tenir orígens a Puigcerdà i ser exSecretari del Consell Pastoral Diocesà d'Urgell. El P. Efrem va impartir dues meditacions sobre el valor de la Quaresma per al monjo, i per al cristià, a partir de la Regla de Sant Benet. El res de l'Hora Menor, de l'Àngelus i el silenci i pregària van acompanyar la matinal de trobada i pregària quaresmal dels preveres.

Santa Maria de Guissona reprèn les celebracions postbaptismals. La Parròquia de Santa Maria de Guissona va celebrar, el diumenge 20 de fe-

brer, una celebració postbaptismal després de quasi dos anys de no portar-se a terme, a causa de les restriccions imposades per les autoritats sanitàries.

Fou una celebració d'Acció de Gràcies molt reeixida. Tradicionalment hi participen pares, infants i padrins, tot recordant el baptisme dels fills de l'any

anterior. No sempre hi poden ser tots per diverses circumstàncies. Enguany, la Comissió de la Família de la Parròquia ha volgut organitzar-la i donar-la a conèixer a tots els pares que han batejat algun fill/a durant l'any passat, i s'han tingut en compte i s'han inclòs en la celebració els infants i familiars de dos anys enrere. L'Eucaristia fou molt participada per part dels pares i les mares en les pregàries, les ofrenes, i l'Acció de Gràcies.

Al final de la celebració, la parròquia va obsequiar a cada família amb un record fotogràfic i la medalla de la Verge del Claustre.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

28. ■ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [Is 65,17-21 / Sl 29 / Jo 4,43-54]. Sant Guntram (Gontran), rei franc; sant Sixt III, papa (romà, 432-440); sant Doroteu, abat.

29. ■ Dimarts [Ez 47,1-9.12 / Sl 45 / Jo 5,1-3a.5-16]. Sant Ciril, diaca i mr.; sant Eustaci, abat; santa Beatriu de Silva, vg. a Toledo.

30. ■ Dimecres [Is 49,8-15 / Sl 144 / Jo 5,17-30]. Sant Quirí, tribú romà màrtir, pare de Balbina; sant Règul, bisbe; sant Joan Clímac, abat.

31. ■ Dijous [Ex 32,7-14 / Sl 105 / Jo 5,31-47]. Sant Benjamí, diaca i mr. (424) a Pèrsia; sant Amós, profeta; santa Balbina, vg. romana i mr.; beat

Amadeu (†1472), duc de Savoia; sant Guiu.

1. ■ Divendres [Sa 2,1a.12-22 / Sl 33 / Jo 7,1-2.10.14.25-30]. Sant Venanci, bisbe i mr.; beat Nuño Álvares Pereira, rel. carmelità; sant Hug, bisbe.

2. ■ Dissabte [Jr 11,18-20 / Sl 7 / Jo 7,40-53]. Sant Francesc de Pàola

(1416-1507), ermità, fundador dels Mínims (CR); santa Maria Egipcíaca, penitent; sant Francesc Coll i Guírt.

3. ■ Diumenge vinent, V de Quaresma (lit. hores: 1a setm.) [Is 43,16-21 / Sl 125 / Fl 3,8-14 / Jo 8,1-11]. Santa Maria al peu de la Creu; sant Nicetas, abat; beata Guiomar.

Diumenge IV de Quaresma (C)

COMENTARI

«Aquest germà teu ha tornat viu, l'hem retrobat»

El retorn del fill pròdig (1667-1670) de Bartolomé Murillo. Galeria Nacional d'Art, Washington DC (EUA)

Probablement no hi ha cap altra paràbola més bonica que la que llegim aquest diumenge i que coneixem com la «del fill pròdig». En realitat, el protagonista és el pare, que comença per respectar la voluntat del fill: *Pare, dona'm la part de l'herència que em toca. Ell els repartí els seus béns.* Vol que el fill es quedi a casa però només si ho fa lliurement. I a partir d'aquell moment sempre albirarà l'horitzó per a veure retornar el seu fill. Qui estima no perd mai la confiança en l'altre. Per això quan retorna, *encara era lluny, que el seu pare el veié i es commogué, corregué a tirar-se-li al coll i el besà.* El fill tenia temor de tornar a casa, ja havia preparat el seu discurs: *Pare he pecat contra el cel i contra tu; ja no mereixo que en diguin fill teu.* Però l'actitud del pare li dissipa tot temor: el pare l'estima! Ha oblidat el passat: *Porteu el vestit millor, poseu-li un anell i calçat, porteu el vedell gras; mateu-lo i mengem perquè aquest fill meu ha tornat viu, l'hem retrobat... i es posaren a celebrar-ho.* Aquesta és l'actitud del Pare, del nostre Pare del cel i de Jesús; per això els fariseus el criticaven: *Aquest home acull els pecadors i menja amb ells.* Per desgràcia aquest amor immens del pare pel seu fill pecador no és entès pel seu germà gran que critica l'acollida del pare: *Ara que torna aquest fill teu després de consumir els teus béns amb dones públiques, fas matar el vedell gras?* Dissortadament no ha après de l'amor del pare. Pau ens recorda a la segona lectura: *Aquells que viuen en Crist són una creació nova; tot el que era antic ha passat, ha començat un món nou... Perquè Déu en Crist reconciliava el món amb ell mateix no retraits-li més les culpes.* Déu ens ha perdonat totalment i ens acull com a fills. La primera lectura ens presenta la novetat: el poble ja ha entrat a la terra promesa per celebrar-hi la festa de Pasqua i *des del matí menjaren productes del país, ja no tenien manà: s'ha acabat la vella esclavitud; ara hi ha la novetat de la Pasqua.* Estimem com el pare o som egoistes com el germà gran?

▶ Lectura del llibre de Josuè (Js 5,9a.10-12)

En aquells dies, el Senyor digué a Josuè: «Avui us he alliberat de la ignomínia d'Egipte.» Llavors els israelites acamparen a Galgala, a la plana de Jericó, i van celebrar-hi la festa de Pasqua, al vespre del dia catorze del mes. L'endemà de la Pasqua, des del matí, menjaren productes del país, pa sense llevat i gra torrat. Des d'aquell dia que van menjar els productes del país, no caigué més el manà. Els israelites, no tenint ja manà, menjaren de les collites del país de Canaan durant aquell any.

▶ Salm responsorial (33)

R. *Tasteu i veure que n'és de bo el Senyor.*

▶ Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Corint (2Co 5,17-21)

Germans, aquells qui viuen en Crist són una creació nova; tot el que era antic ha passat, ha començat un món nou. I tot això és obra de Déu, que ens ha reconciliat amb ell mateix per Crist i ens ha confiat a nosaltres aquest servei de la reconciliació. Perquè Déu, en Crist, reconciliava el món amb ell mateix, no retraits-li més les culpes, i a nosaltres ens ha encomanat que portéssim el missatge de la reconciliació. Per tant, nosaltres fem d'ambaixadors de Crist, i és com si Déu mateix us exhortés a través nostre. Us ho demanem en nom de Crist: reconcilieu-vos amb Déu. Déu va tractar com a pecador aquell que no havia experimentat el pecat, perquè en ell nosaltres poguéssim ser justos segons la justícia de Déu.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Lluç (Lc 15,1-3.11-32)

En aquell temps, veient que tots els cobradors d'impostos i els altres pecadors s'acostaven a Jesús per escoltar-lo, els fariseus i els mestres de la Llei murmuraven entre ells i deien: «Aquest home acull els pecadors i menja amb ells.»

Jesús els proposà aquesta paràbola: «Un home tenia dos fills. Un dia, el més jove digué al pare: «Pare, dona'm la part de l'herència que em toca.» Ell els repartí els seus béns.

Pocs dies després, el més jove arplegà tot el que tenia, se n'anà cap a un país llunyà i, un cop allà, dilapidà els seus béns portant una vida dissoluta. Quan ho hagué malgastat tot vingué una gran fam en aquell país i començà a passar necessitat.

Llavors es llogà a un propietari d'aquell país, que l'envià als seus camps a pasturar porcs. Tenia ganes d'atipar-se de les garrofes que menjaven els porcs, però ningú no li'n donava. Llavors reflexionà dintre seu: «Quants treballadors del meu pare tenen pa de sobres, i aquí jo m'estic morint de fam! Aniré a trobar el meu pare i li diré: Pare, he pecat contra el cel i contra tu; ja no mereixo que em diguin fill teu; pren-me entre els teus treballadors.» I se n'anà a trobar el seu pare.

Encara era lluny que el seu pare el veié i es commogué, corregué a tirar-se-li al coll i el besà. El seu fill li digué: «Pare, he pecat contra el cel i contra tu; ja no mereixo que em diguin fill teu.» Però el pare digué als criats: «Porteu de pressa el vestit millor i vestiu-lo, poseu-li un anell i calçat, porteu el vedell gras per celebrar-ho, mateu-lo i mengem, perquè aquest fill meu, que ja donava per mort, ha tornat viu; ja el donava per perdut i l'hem retrobat.» I es posaren a celebrar-ho.

Mentrestant el fill gran tornà del camp. Quan s'acostava a casa sentí músiques i balls i cridà un dels criats per preguntar-li què era allò. Ell li digué: «Ha tornat el teu germà. El teu pare, content d'haver-lo recobrat amb bona salut, ha fet matar el vedell gras.» El germà gran s'indignà i no volia entrar.

Llavors sortí el pare i el pregava. Però ell li respongué: «He passat tants anys al teu servei, sense haver desobeït mai ni un sol dels teus manaments, i no m'has donat mai un cabrit per fer festa amb els meus amics, i ara que torna aquest fill teu després de consumir els teus béns amb dones públiques, fas matar el vedell gras?»

El pare li contestà: «Fill, tu sempre ets amb mi, i tot el que jo tinc és teu. Però ara hem d'alegrar-nos i fer festa, perquè aquest germà teu, que ja donàvem per mort, ha tornat viu; ja el donàvem per perdut i l'hem retrobat.»

▶ Lectura del libro de Josuè (Jos 5,9a.10-12)

En aquellos días, dijo el Señor a Josué: «Hoy os he quitado encima el oprobio de Egipto». Los hijos de Israel acamparon en Guilgal y celebraron allí la Pascua al atardecer del día catorce del mes, en la estepa de Jericó. Al día siguiente a la Pascua, comieron ya de los productos de la tierra: ese día, panes ácidos y espigas tostadas. Y desde ese día en que comenzaron a comer de los productos de la tierra, cesó el maná. Los hijos de Israel ya no tuvieron maná, sino que ya aquel año comieron de la cosecha de la tierra de Canaán.

▶ Salmo responsorial (33)

R. *Gustad y ved qué bueno es el Señor.*

▶ Lectura de la segunda carta del apóstol san Pablo a los Corintios (2Cor 5,17-21)

Hermanos: Si alguno está en Cristo es una criatura nueva. Lo viejo ha pasado, ha comenzado lo nuevo. Todo procede de Dios, que nos reconcilió consigo por medio de Cristo y os encargó el ministerio de la reconciliación. Porque Dios mismo estaba en Cristo reconciliando al mundo consigo, sin pedirles cuenta de sus pecados, y ha puesto en nosotros el mensaje de la reconciliación. Por eso, nosotros actuamos como enviados de Cristo, y es como si Dios mismo exhortara por medio de nosotros. En nombre de Cristo os pedimos que os reconciliéis con Dios. Al que no conocía el pecado, lo hizo pecado en favor nuestro para que nosotros llegáramos a ser justicia de Dios en él.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 15,1-3.11-32)

En aquel tiempo, solían acercarse a Jesús todos los publicanos y pecadores a escucharlo. Y los fariseos y los escribas murmuraban diciendo: «Ese acoge a los pecadores y come con ellos». Jesús les dijo esta parábola: «Un hombre tenía dos hijos; el menor de ellos dijo a su padre: «Padre, dame la parte que me toca de la fortuna». El padre les repartió los bienes. No muchos días después, el hijo menor, juntando todo lo suyo, se marchó a un país lejano, y allí derrochó su fortuna viviendo perdidamente. Cuando lo había gastado todo, vino por aquella tierra un hambre terrible, y empezó él a pasar necesidad. Fue entonces y se contrató con uno de los ciudadanos de aquel país que lo mandó a sus campos a apacentar cerdos. Deseaba saciarse de las algarrobos que comían los cerdos, pero nadie le daba nada. Recapacitando entonces, se dijo: «Cuántos jornaleros de mi padre tienen abundancia de pan, mientras yo aquí me muero de hambre. Me levantaré, me pondré en camino adonde está mi padre, y le diré: Padre, he pecado contra el cielo y contra ti; ya no merezco llamarme hijo tuyo: trátame como a uno de tus jornaleros». Se levantó y vino a donde estaba su padre; cuando todavía estaba lejos, su padre lo vio y se le conmovieron las entrañas; y, echando a correr, se le echó al cuello y lo cubrió de besos. Su hijo le dijo: «Padre, he pecado contra el cielo y contra ti; ya no merezco llamarme hijo tuyo». Pero el padre dijo a sus criados: «Sacad enseguida la mejor túnica y vestídsela; ponéle un anillo en la mano y sandalias en los pies; traed el ternero porque este hijo mío estaba muerto y ha revivido; estaba perdido y lo hemos encontrado». Y empezaron a celebrar el banquete. Su hijo mayor estaba en el campo. Cuando al volver se acercaba a la casa, oyó la música y la danza, y llamando a uno de los criados, le preguntó qué era aquello. Este le contestó: «Ha vuelto tu hermano; y tu padre ha sacrificado el ternero cebado, porque lo ha recobrado con salud». Él se indignó y no quería entrar, pero su padre salió e intentaba persuadirlo. Entonces él respondió a su padre: «Mira: en tantos años como te sirvo, sin desobedecer nunca una orden tuya, a mí nunca me has dado un cabrito para tener un banquete con mis amigos; en cambio, cuando ha venido ese hijo tuyo que se ha comido tus bienes con malas mujeres, le matas el ternero cebado».

El padre le dijo: «Hijo, tú estás siempre conmigo, y todo lo mío es tuyo; pero era preciso celebrar un banquete y alegrarse, porque este hermano tuyo estaba muerto y ha revivido; estaba perdido y lo hemos encontrado».